

NOTAT

Dato: 21. november 2007
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2007/4050-1038

Bidrag til samlenotat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og møde i det blandede udvalg med deltagelse henholdsvis af Norge og Island og af Schweiz den 6.-7. december 2007

Dagsordenspunkt 21): Migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien	3
Dagsordenspunkt 22): Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere (KOM(2007)637)	6
Dagsordenspunkt 23): Forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet (KOM(2007)638).....	11
Dagsordenspunkt 24): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)249).....	15
Dagsordenspunkt 25): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivforslaget) (KOM(2005)391).....	20
Dagsordenspunkt 26): Kommissionens forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk (KOM(2007) 466 endelig)	28
Dagsordenspunkt 27): Euromed-ministermøde om migration den 18.-19. november 2007	33
Dagsordenspunkt 28): Opfølgning på EU's samlede migrationsstrategi	36
Dagsordenspunkt 29): Frontex' arbejdsprogram 2008.....	40
Dagsordenspunkt 30): Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2007)927 endelig	43
Dagsordenspunkt 31): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med	

hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (KOM(2006) 269)	46
Dagsordenspunkt 32): Kommissionens forslag til direktiv om status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig)	52

Dagsordenspunkt 21): Migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien

Nyt notat

Resumé:

Der forventes en drøftelse mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene om spørgsmålet om migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien. Punktet har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Da der er tale om en drøftelse, er nærhedsprincippet ikke relevant. Regeringen er positiv over for en drøftelse af, hvordan samspillet mellem lovlig indvandring, beskæftigelse og Lissabon-strategien håndteres.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4.-5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af opholdstilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig indvandring.

Kommissionen har som opfølgning på politikplanen om lovlig indvandring fra januar 2006 netop fremsat forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere (KOM(2007)637)* og forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet (KOM(2007)638)* i oktober 2007.

Kommissionen har desuden i maj 2007 fremsat forslag til direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)249)*.

Det portugisiske formandskab afholdte den 13.-14. september 2007 en ministerkonference om lovlig indvandring og lægger stor vægt på, at EU i højere grad fokuserer på lovlig ind-

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

vandring som led i bekæmpelsen af den ulovlige indvandring, men også for at sikre den nødvendige arbejdskraft i forhold til gennemførelsen af Lissabon-strategien.

På den baggrund ønsker det portugisiske formandskab at afholde et fælles møde mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene i forbindelse med møderne i rådet om henholdsvis retlige og indre anliggender (RIA) og om beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerforhold (EPSCO).

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 forventes der mellem beskæftigelsesministrene og indenrigs- og integrationsministrene en drøftelse af spørgsmålet om migration, beskæftigelse og Lissabon-strategien.

2. Formål og indhold

Formålet med drøftelsen er at se nærmere på sammenhængen mellem den lovlige indvandring, beskæftigelsessituationen i medlemsstaterne og målene i Lissabon-strategien. Drøftelsen skal desuden sikre den nødvendige koordinering både på EU-niveau og på nationalt niveau mellem de relevante myndigheder og aktører.

Formandskabets eventuelle oplæg til drøftelserne foreligger endnu ikke.

Der forventes en overordnet drøftelse af, hvordan den lovlige indvandring, herunder gennem de 2 direktivforslag om lovlig indvandring, som Kommissionen netop har fremsat, samt forslaget om sanktioner over for arbejdsgivere, kan medvirke til at sikre den nødvendige og kvalificerede arbejdskraft i EU og dermed sikre gennemførelsen af Lissabon-strategien og desuden medvirke til at bekæmpe den ulovlige indvandring.

Om indholdet af de 3 konkrete retsakter henvises til samlenotatet, jf. punkt 22, 23, og 24.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der alene er tale om en politisk drøftelse, er spørgsmålet om dansk ret ikke relevant.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for en drøftelse af, hvordan samspillet mellem lovlig indvandring, beskæftigelse og Lissabon-strategien håndteres.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der foreligger endnu ikke offentlige tilkendegivelser om andre landes holdninger til drøftelsen.

6. Høring

Sagen har været sendt i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings-samarbejdet (SPAIS) den 19. november 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der alene er tale om en drøftelse, vurderes nærhedsprincippet ikke at være relevant.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Da der alene er tale om drøftelse, har forslaget ingen statsfinansielle, samfundsøkonomiske konsekvenser, miljømæssige og forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 22): Forslag til direktiv om betingelser for indrejse og ophold for højt kvalificerede arbejdstagere (KOM(2007)637)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionen vedtog den 23. oktober 2007 et direktivforslag vedrørende indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Forslaget har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4.-5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af opholdstilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig migration.

Den 11. januar 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring. På baggrund af grønbogen fandt der den 14. juni 2005 en offentlig høring sted blandt alle relevante aktører. På baggrund af resultaterne af drøftelserne vedtog Kommissionen den 4. januar 2006 en meddelelse om en politikplan for lovlig indvandring (KOM(2005) 669), hvoraf det fremgår, at Kommissionen i perioden fra 2007 og frem til 2009 vil fremlægge en lovgivningspakke bestående af et generelt dækkende rammedirektiv og fire specifikke direktiver. Kommissionen ønsker hermed dels at fastlægge, hvilke grundlæggende rettigheder tredjelandstatsborgere i arbejde skal have, når pågældende har fået adgang til en medlemsstat, og dels at regulere betingelserne og procedurerne for særlige grupper af tredjelandstatsborgeres adgang til EU. De fire specifikke direktiver skal supplere rammedirektivet ved at fastsætte regler for indrejse og ophold for visse særlige grupper.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Kommissionen vedtog på den baggrund den 23. oktober 2007 et forslag til det generelle rammedirektiv samt et forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere.

Det tre øvrige direktiver kommer til at omhandle henholdsvis sæsonarbejdere, udstationerede medarbejdere (Intra-Corporate Transferees) samt lønnede praktikanter og forventes fremlagt i 2008.

Kommissionens forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere fremsættes med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og stk. 4, og skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007. På rådsmødet den 6.-7. december forventes en indledende drøftelse af forslaget.

2. Formål og indhold

Formålet med direktivforslaget er at forbedre EU's muligheder for at tiltrække og om nødvendigt fastholde højt kvalificeret arbejdskraft fra tredjelande med henblik på at forbedre EU's økonomiske konkurrenceevne.

Forslaget skal sikre, at medlemsstaterne hurtigt og effektivt kan reagere på efterspørgsel på højt kvalificeret arbejdskraft, og at nuværende og kommende mangel på arbejdskraft undgås. Dette skal ske ved, at der på fællesskabsplan etableres fælles regler på området, som blandt andet ligeledes fremmer højt kvalificerede arbejdstagernes muligheder for mobilitet inden for EU.

Kommissionen anfører i sine bemærkninger til forslaget, at medlemslandene skal afholde sig fra aktivt at rekruttere arbejdskraft fra sektorer i 3. landene, hvor der er mangel på arbejdskraft, eksempelvis sundhedssektoren, og at der derfor bør udvikles et etisk grundlag for rekruttering af arbejdskraft.

For at en tredjelandsborger kan gives opholds- og arbejdstilladelse efter direktivet, skal den pågældende have en arbejdskontrakt eller et bindende arbejdstilbud med en varighed på mindst ét år i den pågældende medlemsstat, dokumentere at have de relevante professionelle kvalifikationer på det pågældende område og få en indtægt, der er mindst tre gange så høj, som den indtægt, der i den pågældende medlemsstat kan udløse sociale ydelser, eller være i overensstemmelse med nationale overenskomster eller praksis. Desuden stilles der krav om, at den pågældende har et gyldigt rejsedokument, har en sygeforsikring og ikke er til fare for den offentlige orden, sikkerhed og sundhed (artikel 5). Såfremt der er tale om en

person under 30 år, der har en længere videregående uddannelse, skal de ovennævnte betingelser i et vist omfang fraviges (artikel 6).

Artikel 5 og 6 berører ikke medlemsstaternes ret til selv at fastsætte, hvor mange tredjelandsborgere der skal meddeles opholds- og arbejdstilladelse efter direktivet (artikel 7). Medlemsstaterne kan, inden der træffes beslutning om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse, undersøge, om der er mangel på arbejdskraft indenfor det pågældende område (artikel 9).

Hvis der meddeles opholds- og arbejdstilladelse til en tredjelandsborger i overensstemmelse med de ovennævnte betingelser, skal den pågældende have udstedt et såkaldt "Blue Labour Card" med en varighed på 2 år, medmindre arbejdskontrakten er af kortere varighed (artikel 8).

Ifølge forslaget skal ansøgninger omfattet af direktivet som udgangspunkt behandles inden for 30 dage og i særligt komplicerede sager inden for 60 dage (artikel 12).

I de første 2 år efter udstedelsen af "Blue Labour Card" kræver en ændring i arbejdskontrakten eller et jobskifte en forudgående godkendelse hos myndighederne. Efter 2 års ophold kan den pågældende tredjelandsborger frit skifte arbejde, men kan pålægges at notificere myndighederne i den pågældende medlemsstat herom (artikel 13). Arbejdsløshed af under tre måneders varighed kan ikke føre til, at opholds- og arbejdstilladelsen inddrages (artikel 14).

Personer, der er meddelt et "Blue Labour Card", skal behandles på samme måde som medlemsstatens egne statsborgere blandt andet for så vidt angår forholdene på arbejdspladsen, fagforeningsfrihed, uddannelse og studiestøtte, en række sociale ydelser, skattefordele og muligheden for at tage sine pensioner med til et andet land (artikel 15).

Den pågældende tredjelandsstatsborger skal have ret til familiesammenføring i overensstemmelse med direktivet om familiesammenføring (EF 2003/86), dog er der visse lempelser (artikel 16).

Tredjelandsborgere i besiddelse af en opholds- og arbejdstilladelse efter dette direktivforslag skal kunne tildeles status som fastboende udlænding i overensstemmelse med betingelserne i direktivet herom (EF 2003/109). Der foreslås dog fastsat særlige regler for beregningen af den krævede opholdsperiode på 5 år, således at blandt andet ophold efter direktivforslaget i en anden medlemsstat indgår i beregningen af opholdsperioden (artikel 17).

Når en tredjelandsborger har opholdt sig i 2 år i en medlemsstat på grundlag af et "Blue Labour Card", kan den pågældende og dennes familie tage ophold i en anden medlemsstat med henblik på at arbejde, såfremt de ovennævnte betingelser i artikel 5 og 6 er opfyldt. Den pågældende skal senest 1 måned efter indrejsen i den anden medlemsstat anmelde sin tilstedeværelse til de relevante myndigheder, der kontrollerer, at betingelserne for opholdet er opfyldt (artikel 19).

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslagene får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Direktivforslaget blev ved Kommissionens præsentation af forslaget på rådsmødet den 7.-8. november 2007 modtaget positivt af medlemsstaterne. Der foreligger endnu ikke offentlige tilkendegivelser om andre landes holdninger til de konkrete elementer i forslaget.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vil skulle høres over forslaget.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke på egen hånd kan håndtere den internationale konkurrence om kvalificeret arbejdskraft fra tredjelandene. EU's mest væsentlige tiltrækningskraft i forhold til dets konkurrenter på dette område er adgangen til de 27 medlemsstaters arbejdsmarkeder, hvilket kun kan udnyttes, hvis der etableres et fælles system for at give højt kvalificerede arbejdstagere adgang til medlemsstaterne.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet det danske forbehold om retlige og indre anliggender.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. november 2007.

Grundnotat om Kommissionens meddelelse om en politikplan om lovlig indvandring blev oversendt til udvalgene den 10. maj 2006.

Dagsordenspunkt 23): Forslag til rammedirektiv om status for personer, der er indrejst på medlemsstaternes territorium med henblik på at udøve økonomisk aktivitet (KOM(2007)638) *

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionen vedtog den 23. oktober 2007 et forslag til et direktiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftsindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Forslaget har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for vedtagelsen af direktiver, der forbedrer mulighederne for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft til EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 4.-5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender. Det fremgår blandt andet af programmet, at lovlig indvandring vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den vidensbaserede økonomi i Europa og fremme af økonomisk udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabon-strategien. Endvidere bekræftes det i programmet, at de enkelte medlemsstater selv fastlægger antallet af opholdstilladelser, der udstedes med henblik på arbejde. DER opfordrede Kommissionen til på baggrund af resultaterne af drøftelserne om en grøn bog om arbejdskraftindvandring, bedste praksis i medlemsstaterne og dens relevans for gennemførelsen af Lissabon-strategien inden udgangen af 2005 at forelægge en politikplan for lovlig migration.

Den 11. januar 2005 vedtog Kommissionen en grøn bog om en fælles tilgang til en styret økonomisk indvandring. På baggrund af grønbogen fandt der den 14. juni 2005 en offentlig høring sted blandt alle relevante aktører. På baggrund af resultaterne af drøftelserne vedtog Kommissionen den 4. januar 2006 en meddelelse om en politikplan for lovlig indvandring, (KOM(2005) 669) hvoraf det fremgår, at Kommissionen i perioden fra 2007 og frem til 2009 vil fremlægge en lovgivningspakke bestående af et generelt dækkende rammedirektiv og fire specifikke direktiver. Kommissionen ønsker hermed dels at fastlægge, hvilke grundlæggende rettigheder tredjelandsstatsborgere i arbejde skal have, når pågældende har fået adgang

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

til en medlemsstat, og dels at regulere betingelserne og procedurerne for særlige grupper af tredjelandsstatsborgeres adgang til EU. De fire specifikke direktiver skal supplere rammedirektivet ved at fastsætte regler for indrejse og ophold for visse særlige grupper.

Kommissionen vedtog på den baggrund den 23. oktober 2007 et forslag til det generelle rammedirektiv samt et forslag til et direktiv om indrejse og ophold for højt kvalificerede indvandrere.

Det tre øvrige direktiver kommer til at omhandle henholdsvis sæsonarbejdere, udstationerede medarbejdere (Intra-Corporate Transferees) samt lønnede praktikanter og forventes fremlagt i 2008.

Kommissionens forslag til et generelt rammedirektiv om en enkelt procedure for udstedelse af en samlet opholds- og arbejdstilladelse samt om et fælles rettighedssæt for arbejdskraftsindvandrere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, fremsættes med hjemmel i EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra a), og skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Forslaget blev præsenteret af Kommissionen på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007. På rådsmødet den 6.-7. december forventes en indledende drøftelse af forslaget.

2. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens direktivforslag er at skabe rammerne for en retfærdig og rettighedsbaseret tilgang til arbejdskraftindvandring.

Til dette formål foreslår Kommissionen vedtagelsen af et rammedirektiv, der *for det første skal etablere en en-strengt procedure for tredjelandsborgeres indgivelse af ansøgning om og myndighedernes udstedelse af en tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat med henblik på arbejde. For det andet skal direktivet regulere de overordnede rettigheder for tredjelandsstatsborgere, der allerede har en opholds- og arbejdstilladelse, og som endnu ikke har opholdt sig i en medlemsstat i de fem år, der kræves for at opnå status som fastboende udlænding efter direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (artikel 1).*

Kommissionens forslag indeholder ingen regulering af betingelser for indrejse og ophold, men fokuserer i stedet på et fælles sæt af rettigheder til alle arbejdstagere fra tredjelande med lovligt ophold i en medlemsstat. Det er ikke hensigten, at indholdet af disse rettigheder skal defineres på fællesskabsplan, men blot, at der på en række nærmere bestemte områder skal være tale om ligebehandling.

Kommissionen foreslå indførelsen af en proceduremæssig harmonisering, idet der ifølge direktivforslaget kun skal indgives én samlet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse, der, hvis ansøgningen bliver imødekommet, skal udstedes i ét samlet dokument (*artikel 4-6*). Mange medlemsstater har på nuværende tidspunkt to procedurer for udstedelse af henholdsvis opholds- og arbejdstilladelser.

Ifølge forslaget skal der være ligebehandling på følgende områder: Arbejdsforhold, herunder løn, regler for opsigelse samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, organisationsfrihed, uddannelse, anerkendelse af uddannelseskvalifikationer, nærmere bestemte sociale ydelser, udbetaling af opsøret pension ved flytning til et tredjeland, skattefordele samt adgang til varer og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder adgang til bolig og støtte fra arbejdsformidlingskontorer (*artikel 12*).

Adgangen til ligebehandling er ikke undtagelsesfri, idet medlemsstaterne under en række nærmere bestemte betingelser kan begrænse ligebehandlingen mellem danske statsborgere og tredjelandsstatsborgere. Eksempelvis kan ligebehandling for så vidt angår studiestøtte samt rettigheder i forhold til boligforhold begrænses (*artikel 12*).

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke vil blive bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for direktivforslaget, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Direktivforslaget blev ved Kommissionens præsentation af forslaget på rådsmødet den 7.-8. november 2007 modtaget positivt af medlemsstaterne. Der foreligger endnu ikke offentlige tilkendegivelser om andre landes holdninger til de konkrete elementer i forslaget.

6. Høring

Sagen har *senest* været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vil skulle høres over forslaget.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for behandlingen af tredjelandsstatsborgere, der har opholds- og arbejdstilladelse i en medlemsstat. Forskellige niveauer for rettigheder kan føre til en forvridding af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af arbejdskraftindvandring til medlemsstater, der giver flere rettigheder til tredjelandsstatsborgere.

Ifølge Kommissionen vil et direktiv, der sikrer ligebehandling på en række arbejdsmarkedsrelaterede områder, medvirke til at beskytte EU-borgere imod billig arbejdskraft fra tredjelands og indvandrere mod at blive udnyttet. Endvidere vil fælles regler på området sikre en bedre integration af arbejdstagere fra tredjelands.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens direktivforslag har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da forslaget er omfattet af det danske forbehold om retlige og indre anliggender.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 7.-8. november 2007.

Grundnotat om Kommissionens meddelelse om en politikplan om lovlig indvandring blev oversendt til udvalgene den 10. maj 2006.

Dagsordenspunkt 24): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)249)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til et direktiv fastlægger minimumsstandarder for sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne. Formålet med forslaget er at reducere den pull-faktor, der består i muligheden for, at ulovlige indvandrere kan komme til EU og finde arbejde. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Forslaget har derfor hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Nærhedsprincippet vurderes at være overholdt. Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der sikrer en effektiv bekæmpelse af ulovligt arbejde i EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere. Forslaget forventes drøftet på rådsmødet den 6. – 7. december 2007.

1. Baggrund

I Haag-programmet, vedtaget af Det Europæiske Råd (DER) den 5. november 2004, blev håndtering af migrationsstrømme, herunder bekæmpelse af ulovlig indvandring, fremhævet som et område, hvor der er behov for en styrket indsats.

I Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2006 opfordres Kommissionen til senest i april 2007 at fremsætte et forslag til bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse.

På den baggrund har Kommissionen den 16. maj 2007 fremlagt et forslag til et direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i artikel 63, stk. 3, litra b.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. – 7. december 2007 forventes forslaget drøftet.

2. Formål og indhold

Formålet med forslaget er at sikre, at alle medlemsstater indfører ensartede former for sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i medlemsstaterne, og at sådanne sanktioner bliver effektueret. Forslaget skal reducere den pull-faktor, der består i muligheden for, at ulovlige indvandrere kan komme til EU og finde arbejde.

Det fremgår af forslaget, at antallet af ulovlige indvandrere i EU skønnes at ligge på mellem 4,5 og 8 millioner, og at ulovligt arbejde er koncentreret i byggebranchen, landbruget, rengøringsbranchen samt hotel- og restaurationsbranchen.

Det fremgår endvidere, at forslaget omhandler indvandringspolitik og ikke hverken beskæftigelsespolitik eller socialpolitik.

Forslaget indeholder et generelt forbud mod ansættelse af indvandrere fra tredjelande, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat (artikel 3). Ifølge forslaget er det alene arbejdsgiveren, som skal pålægges eventuelle sanktioner – ikke den ulovligt ansatte indvandrer. Forslaget omfatter såvel juridiske personer som private individer, som benytter sig af ulovlig arbejdskraft (artikel 2).

Arbejdsgivere vil ifølge forslaget være forpligtet til at foretage en kontrol af opholdsgrundlaget for de tredjelandsstatsborgere, som de måtte ønske at ansætte. Forpligtelsen består i at undersøge, om den pågældende person har en gyldig opholdstilladelse (artikel 4). Dette indebærer dog ikke, at arbejdsgiveren forventes at kunne identificere falske dokumenter, med mindre det fremstår tydeligt, at der er tale om et falsk dokument.

Overtrædelse af forbuddet mod at ansætte ulovlig arbejdskraft skal straffes med sanktioner, som kan være af administrativ karakter, og som bør omfatte bøder samt betaling af udgifterne for udsendelse af den pågældende tredjelandsstatsborger (artikel 6). Arbejdsgiveren skal endvidere forpligtes til at betale udestående løn til den pågældende, og medlemsstaten skal etablere en mekanisme, der sikrer, at den pågældende får sin løn, uanset om vedkommende allerede har forladt landet. *Det foreslås endvidere, at i sager, der vedrører særlig grov udnyttelse af den ulovlige indvandrer, skal enhver afgørelse om udsendelse udsættes, indtil tredjelandsstatsborgeren har modtaget en eventuel efterbetaling af sin løn* (artikel 7).

For arbejdsgivere i erhvervslivet skal der endvidere være mulighed for at træffe andre foranstaltninger, herunder udelukkelse fra offentlige ydelser, tilskud (herunder EU-midler, som forvaltes af medlemsstaterne) og procedurer for indgåelse af offentlige aftaler. Derudover skal det være muligt at inddrive offentlige tilskud, herunder EU-midler, som forvaltes af

medlemsstaterne, og som er ydet til arbejdsgiveren i de foregående 12 måneder. Endelig skal der være mulighed for midlertidigt eller permanent at lukke forretningssteder, der er blevet brugt til at begå overtrædelsen (artikel 8).

Ifølge forslaget bør finansielle sanktioner, der ikke inddrives fra en underkontrahent, kunne inddrives fra andre kontrahenter i kæden af underleverandører, op til og med hovedkontrahenten (artikel 9).

I særlig grove sager skal arbejdsgiverne kunne pålægges strafferetlige sanktioner, der skal være effektive, proportionale og virke præventivt (artiklerne 10-13). Det drejer sig om følgende sager:

- hvis en arbejdsgiver gentagne gange har benyttet sig af ulovlig arbejdskraft
- hvis arbejdsgiveren har ansat et betydeligt antal ulovlige indvandrere
- hvis der er tale om en særlig grov udnyttelse af den ulovlige indvandrer
- hvis arbejdsgiveren er vidende om, at den ansatte er offer for menneskehandel

Medlemsstaterne forpligtes til at etablere en klagemekanisme, hvor ulovligt ansatte tredjelandsstatsborgere kan forelægge klager direkte eller gennem en tredjepart. Endvidere skal ulovlige indvandrere, som har været udsat for særlig grov udnyttelse, og som samarbejder med myndighederne i en retssag mod arbejdsgiveren, tilbydes samme muligheder for at få tildelt en midlertidig opholdstilladelse, som ofre for menneskehandel har efter gældende EU-ret (Artikel 14.).

Ifølge forslaget forpligtes medlemsstaterne til årligt at foretage inspektioner af 10 % af de registrerede virksomheder i en medlemsstat med henblik på at undersøge, om der er ansat ulovlig arbejdskraft (artikel 15).

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da forslaget er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender, har forslaget ikke konsekvenser for dansk ret.

Direktivforslagets bestemmelser i forhold til dansk ret vil blive vurderet nærmere. Om dansk ret kan det dog umiddelbart oplyses, at der efter udlændingeloven alene er mulighed for at pålægge strafferetlige sanktioner for beskæftigelse af en udlænding, der har ulovligt ophold i Danmark. Sanktionerne omfatter bøde eller fængsel indtil 2 år, jf. udlændingelovens § 59, stk. 4. Der pålægges således ikke administrative sanktioner for ansættelse af ulovlig arbejdskraft. Det fremgår dog ikke af forslaget, at det skal være obligatorisk at pålægge administrative sanktioner.

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne sikre, at udestående løn betales af arbejdsgiveren til den ulovligt ansatte, og udsendelse af den pågældende skal udsættes, indtil betaling er sket. Der findes ikke efter dansk ret regler om tilbagebetaling af udestående løn til den pågælden-

de udlænding og heller ikke hjemmel til at udsætte udsendelse af en ulovlig indvandrer med henblik på at sikre en sådan betaling.

Ifølge forslaget skal en ulovlig indvandrer tilbydes en midlertidig opholdstilladelse, hvis vedkommende samarbejder med myndighederne. Der findes ikke hjemmel hertil efter dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er positiv over for vedtagelsen af et direktiv, der sikrer en effektiv bekæmpelse af ulovligt arbejde i EU, idet de enkelte elementer i forslaget dog vil skulle vurderes nærmere.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne har udtrykt en generel positiv indstilling til indførelsen af sanktioner over for arbejdsgivere, der ansætter tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Landene er enige om vigtigheden af at bekæmpe arbejdsgiveres anvendelse af ulovligt arbejde.

6. Høring

Sagen har *senest* været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

Dansk Røde Kors har oplyst, at man er tilfreds med, at forslaget alene vedrører sanktioner over for arbejdsgiveren – ikke den ulovligt ansatte.

Sagen er endvidere udsendt i skriftlig høring i Specialudvalget for Arbejdsmarkedet og Sociale Forhold.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) har i sit høringssvar af 22. juni 2007 anført, at DA ikke kan støtte det foreliggende direktivforslag. Det er DA's opfattelse, at håndhævelses- og sanktionspolitikken er et nationalt anliggende, idet den er tæt integreret i de nationale systemer, og derfor ikke kan behandles som et indvandringsanliggende. DA finder ikke, at forslaget i en dansk kontekst er hensigtsmæssig eller nødvendigt. DA finder i øvrigt, at medlemsstaterne skal samarbejde om håndhævelsen af deres nationale regler med henblik på at hindre den unfair konkurrence, som private virksomheder påføres, som følge af anvendelse af ulovlige indvandrere som arbejdskraft.

Kommunernes Landsforening (KL) har i sit høringssvar af 19. juni 2007 anført, at bekæmpelse af sort arbejde, herunder ulovligt arbejde udført af tredjelandsborgere, er et meget vigtigt og betydningsfuldt arbejde. KL er dog af den opfattelse, at da problemets omfang er forskelligt blandt medlemsstaterne, er der behov for forskellige løsninger i de forskellige medlemslande. KL er ikke enig i Kommissionens vurdering af, at det er nødvendigt at harmonisere sanktionsniveauet i medlemslandene for at hindre forvriddning af konkurrenceevnen. KL kan derfor ikke støtte den nuværende udformning af direktivets artikel 4-8.

Akademikernes Centralorganisation (AC) har i sit hørings svar af 18. juni 2007 anført ikke at have bemærkning til forslaget.

Landsorganisationen (LO) har i sit hørings svar af 25. juni 2007 anført ikke at have bemærkning til forslaget.

7. Europa-Parlamentet

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har anført, at de enkelte medlemsstater ikke selv kan sikre, at der på EU-plan indføres et ensartet niveau for sanktioner over for arbejdsgivere, der benytter sig af ulovligt arbejde. Et forskelligt niveau for sanktioner kan føre til en forvridding af konkurrencen inden for fællesmarkedet og til, at der opstår sekundære bevægelser af ulovlige indvandrere til medlemsstater med et lavere niveau af sanktioner og fuldbyrdelse heraf.

Vedtagelsen af fælles minimumsstandarder for sanktioner over for arbejdsgivere vil ifølge Kommissionen sikre, at alle medlemsstater indfører sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til, at de har en afskrækkende virkning på arbejdsgivere, at der indføres et ensartet niveau for sanktioner, som vil forhindre, at der opstår sekundære bevægelser af ulovlige indvandre-re, samt at der sikres ensartede betingelser for virksomheder i EU.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Da forslaget er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender, har det hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelses-mæssige konsekvenser for Danmark.

Hvis Danmark måtte ønske at indføre tilsvarende regler vurderes det ikke umiddelbart at ville medføre hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark. *Dog vil artikel 15 om antallet af årlige kontrolbesøg – hvis den opretholdes i sin nuværende form – kræve en nærmere undersøgelse af de statsfinansielle konsekvenser.*

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.

Dagsordenspunkt 25): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivforslaget) (KOM(2005)391)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold forligger nu i en revideret udgave udarbejdet af det portugisiske formandskab. Et grundnotat om det oprindelige direktivforslag er den 21. marts 2006 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Da forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne, skal Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre beslutningen i dansk ret. Ved en dansk tilslutning til forslaget vil visse dele af forslaget have lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget skønnes umiddelbart, som sagen foreligger på nuværende tidspunkt, ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Danmark støtter, at direktivforslaget alene drejer sig om at fastsætte minimumsstandarder og -procedurer for tredjelandstatsborgere og ikke berører mulighederne for at få opholdstilladelse.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 1. september 2005 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

I foråret 2006 enedes medlemsstaterne om retningslinjer for, hvorledes reguleringen af udsendelsesområdet kan ske, og derefter har det portugisiske formandskab udarbejdet et nyt forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forslagens præambel, at forslaget udgør en delvis udbygning af Schengen-reglerne.

Formandskabet orienterede på rådsmødet kort den 8.-9. november 2007 om status på sagen, hvor der fortsat er adskillige forbehold fra medlemsstaternes side. Formandskabet har under plenarforsamlingen den 12.-15. november 2007 opfordret Europa-Parlamentet til at udskyde afstemningen den 29. november 2007 om forslaget med henblik på at opretholde muligheden for en løsning i første i læsning.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 forventes forslaget drøftet – såfremt Europa-Parlamentet har udskudt sin afstemning den 29. november 2007 – med henblik på afklaring af eventuelle udestående problemstillinger ellers med henblik på det videre forhandlingsforløb.

2. Formål og indhold

– Generelle bestemmelser

Formålet med direktivforslaget er at fastsætte fælles standarder og procedurer vedrørende tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Standarderne skal bl.a. fastsættes i overensstemmelse med grundlæggende rettigheder og international ret, herunder beskyttelse af flygtninge og menneskeretlige forpligtelser.

Direktivforslaget omfatter tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område. Dette gælder dog ikke for tredjelandsstatsborgere, som er udvist på grund af kriminalitet, eller som skal udleveres til strafforfølgelse samt tredjelandsstatsborgere, der afvises på grænsen. Desuden er personer, der har rettigheder som følge af EU's regler om fri bevægelighed, ikke omfattet af direktivforslaget.

Med direktivforslaget forpligtes medlemsstaterne til at træffe afgørelse om tilbagesendelse vedrørende tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der opholder sig i medlemsstaterne. Der kan således træffes én samlet afgørelse om tilbagesendelse og udsendelse.

Det anføres i direktivforslaget, at hvis en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat har lovligt ophold i en anden medlemsstat, skal den pågældende anmodes om at udrejse til denne medlemsstat straks. Medlemsstaterne har til enhver tid ret til at meddele en tredjelandsstatsborger opholdstilladelse eller andet lovligt ophold. Ligesom medlemsstaterne kan undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse, hvis den pågældende tredjelandsstatsborger har en verserende sag om forlængelse af opholdstilladelse eller andet lovligt ophold.

Det fremgår af direktivforslaget, at tredjelandsstatsborgeren skal have adgang til effektive retsmidler i form af klage til en domstol eller en administrativ appelinstans eller skal have mulighed for at søge om genoptagelse af afgørelsen om udsendelse. Klagen/genoptagelsesansøgningen kan have automatisk opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, ellers skal tredjelandsstatsborgeren have mulighed for til at søge om opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Tredjelandsstatsborgerens ophold under sagens behandling om udsendelse skal mindst opfylde følgende standarder: Tredjelandsstatsborgeren skal sikres mulighed for at være sammen med familiemedlemmer, der aktuelt er på medlemsstatens område, så lang tid som muligt, tredjelandsstatsborgerens basale behov skal opfyldes og nødvendig sundhedsbehandling være tilgængelig, mindreårige skal sikres skolegang, og der skal tages hensyn til sårbare personers særlige behov.

2.2. Udrejsefrist

Direktivforslaget foreskriver, at en afgørelse om udsendelse skal indeholde en passende tidsfrist for frivillig udrejse på op til 30 dage. Denne periode kan forlænges på passende vis efter sagens konkrete omstændigheder. Medlemsstaten kan for at undgå, at tredjelandsstatsborgeren forsvinder, benytte forskellige foranstaltninger, som meldepligt, deponering af økonomisk garanti, indlevering af personlige dokumenter eller ophold på bestemt sted i denne periode. Udrejsefristen kan fastsættes til straks, hvis der er grund til at antage, at den pågældende vil forsvinde eller være til fare for den offentlige orden, offentlige sikkerhed eller nationale sikkerhed. Direktivforslaget definerer risiko for, at tredjelandsstatsborgeren forsvinder, som tilfælde, hvor der er væsentlige grunde til at antage, at den pågældende tredjelandsstatsborger i udsendelsesposition vil forsvinde, for eksempel hvis den pågældende er indrejst i medlemsstaten ulovligt uden at opnå lovligt ophold umiddelbart efter indreisen, hvis den pågældendes udrejsefrist er udløbet, eller den pågældende har ændret opholdssted i medlemsstaten uden at oplyse de relevante myndigheder herom, samt hvis den pågældende ikke overholder foranstaltninger, som skal sikre, at den pågældende ikke forsvinder, eller den pågældende tidligere har obstrueret udsendelse.

Medlemsstaterne kan dog vælge at indføre en ordning, hvor der alene fastsættes en frist for frivillig udsendelse på op til 30 dage, hvis den pågældende udlænding indgiver ansøgning herom. Myndighederne vil i så fald være forpligtet til at oplyse om muligheden for at indgive ansøgning om frist for frivillig udrejse.

Medlemsstaterne skal gennemføre udsendelsesafgørelsen, hvis der ikke er fastsat en frist for frivillig udrejse, eller udrejsepligten ikke er efterlevet inden for fristen for frivillig udrejse. Hvis der er fastsat en frist for frivillig udrejse, kan udsendelse ikke gennemføres tvangsmæssigt, før denne frist er udløbet.

Når medlemsstaterne bruger motivationsfremmende foranstaltninger til at gennemføre udsendelser, skal disse være proportionale med formålet, og magt må ikke anvendes unødigt. Motivationsfremmende foranstaltninger skal anvendes i overensstemmelse med fundamentale rettigheder og med respekt for tredjelandstatsborgeren i overensstemmelse med national lovgivning.

Medlemsstaterne kan udsætte udsendelsen, særligt af følgende omstændigheder: Hvis tredjelandstatsborgeren ikke kan rejse på grund af sin fysiske eller psykiske tilstand, af tekniske grunde, som f.eks. manglende transportmuligheder, manglende accept fra tredjelandet, manglende identifikation, som umuliggør tvangsmæssig udsendelse, eller på grund af manglende sikkerhed for, at uledsagede mindreårige kan overgives til familie, værge eller rette myndigheder ved ankomsten til hjemlandet samt en vurdering af de forhold, som barnet vender tilbage til.

2.3. Indrejseforbud

Afgørelser om udsendelse skal indeholde et indrejseforbud. Medlemsstaterne kan dog i særlige konkrete sager undlade at meddele indrejseforbud, ophæve eller suspendere et meddelt indrejseforbud af humanitære eller andre grunde, herunder hvis den pågældende tredjelandstatsborger udrejser frivilligt i overensstemmelse med udrejsefristen. Hvis en medlemsstat overvejer at give opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, der har et indrejseforbud i en anden medlemsstat, skal den anden medlemsstat først konsulteres om baggrunden for indrejseforbudet.

Længden af et indrejseforbud skal være indeholdt i afgørelsen og fastsat under hensyntagen til sagens omstændigheder og kan ikke overstige fem år. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende tredjelandstatsborger udgør en fare for offentlig sikkerhed.

2.5. Frihedsberøvelse

Medlemsstaterne skal frihedsberøve en tredjelandstatsborger, når der er rimelige grunde til at antage, at den pågældende vil forsvinde eller på anden måde undgå eller hindre udsendelsesproceduren, eller når andre motivationsfremmende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Medlemsstaterne kan frihedsberøve en tredjelandstatsborger, når det er nødvendigt for at forberede eller gennemføre udsendelsen.

En afgørelse om frihedsberøvelse kan træffes af administrative myndigheder eller en domstol. Når en afgørelse om frihedsberøvelse træffes af en administrativ myndighed, skal den forelægges for en domstol inden for 72 timer, og en afgørelse om frihedsberøvelse skal derefter forelægges for retten med jævne mellemrum, såfremt frihedsberøvelsen ønskes opretholdt. Frihedsberøvelsen kan maksimalt finde sted i op til 6 måneder. Denne periode kan

dog forlænges, hvis den manglende udsendelse skyldes tredjelandstatsborgerens manglende samarbejde, manglende modtagelse af nødvendig dokumentation fra tredjelandet eller en verserende klage-/genoptagelsessag.

Det fremgår tillige af direktivforslaget, at frihedsberøvelsen skal opretholdes, så længe de nævnte betingelser er opfyldt, og frihedsberøvelsen er nødvendig. Hvis det viser sig, at der ikke længere er rimelig udsigt til at udsendelse kan gennemføres, eller betingelserne ikke længere er opfyldt, kan frihedsberøvelse ikke opretholdes.

Det fremgår også af direktivforslaget, at frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere i udsendelsesprocedure skal foregå i særlige faciliteter. Hvor dette ikke er muligt, skal den pågældende som udgangspunkt ikke frihedsberøves sammen med almindelige fængselsindsatte. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal have adgang til kontakt med deres partsrepræsentant, familiemedlemmer og relevante konsulære myndigheder samt relevante internationale organisationer og ngo'er. Der skal tillige tages særlige hensyn til sårbare personer i forbindelse med frihedsberøvelse. Hvis uledsagede mindreårige frihedsberøves, skal de holdes adskilt fra voksne, medmindre det er i barnets interesse ikke at gøre det. Medlemsstaterne skal sikre, at mindreårige ikke frihedsberøves i almindelige fængsler.

Endelig skal medlemslandene sikre, at relevante internationale organisationer og ngo'er har mulighed for at besøge den særlige facilitet for frihedsberøvelse for at vurdere forholdene.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til direktivforslaget på mellemstatsligt grundlag vil få lovgivningsmæssige konsekvenser, der kræver ændringer i udlændingeloven.

Der henvises til beskrivelsen af gældende dansk ret i grundnotat af 21. marts 2006 vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2005)391).

4. Danmarks foreløbige generelle holdning

Danmark støtter, at direktivforslaget alene drejer sig om at fastsætte minimumsstandarder og -procedurer for tredjelandstatsborgere og ikke berører mulighederne for at få opholdstilladelse.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der forventes større opbakning til det reviderede direktivforslag end Kommissionens oprindelige forslag.

6. Høring

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder og Rådet for Etniske Minoriteter har været hørt over det reviderede forslag til direktiv.

Dansk Flygtningehjælp har ved brev af 23. august 2007 afgivet høringssvar bl.a. med henvisning til det tidligere afgivne høringssvar af 12. oktober 2005. Dansk Flygtningehjælp støtter fortsat generelt fælles regler om tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Dansk Flygtningehjælp finder dog bl.a., at fristen for frivillig tilbagevenden bør være minimum fire uger, og at udstedelse af indrejseforbud skal være en mulighed frem for et krav. Dansk Flygtningehjælp finder, at de generelle kriterier for vurderingen af en tredjelandsstatsborgers risiko for at forsvinde er bekymrende, da næsten alle asylansøgere indrejser ulovligt og ikke må straffes herfor ifølge flygtningekonventionen. Ligeledes findes det bekymrende, at indrejseforbud kan gives generelt, og at der bliver mulighed for, at varigheden heraf kan overstige 5 år. Det anføres endvidere, at personer, for hvem fuldbyrdelse af en afgørelse om tilbagesendelse er blevet udsat bør gives en midlertidig opholdstilladelse. Endelig finder Dansk Flygtningehjælp, at der er sket et væsentligt skred i retssikkerheden for personer, der frihedsberøves, idet de konkrete grunde for frihedsberøvelse ikke længere er opregnet i direktivforslaget, og at der indføres mulighed for at udstrække varigheden af frihedsberøvelse udover 6 måneder.

Amnesty International har ved brev af 29. august 2007 afgivet høringssvar. Amnesty International anfører, at frihedsberøvelse er et alvorligt indgreb i en persons frihed, som rammer personer, der ikke er kriminelle, og der derfor kun bør ske frihedsberøvelse, hvor meget vigtige hensyn taler herfor. Amnesty International så gerne, at direktivforslaget præciserer, at der skal ske domstolsprøvelse af en afgørelse om frihedsberøvelse en gang om måneden af hensyn til prøvelsen af nødvendigheden og lovligheden af indgrebet. Desuden findes det bekymrende, at der kan dispenseres fra frihedsberøvelsens varighed udover de angivne 6 måneder, og det findes kritisabelt, at der kan dispenseres i tilfælde, hvor tredjelandsstatsborgeren ikke har indflydelse på de forhold, der begrundet frihedsberøvelsen.

Amnesty International har endvidere anført ved møde i SPAIS den 18. oktober 2007, at en varighed på op til 5 år for indrejseforbuddet synes vidtgående.

Dansk Røde Kors har ved møde i SPAIS den 18. oktober 2007 anført, at frihedsberøvelse af ikke-kriminelle er problematisk, at frihedsberøvelser bør prøves regelmæssigt, at forlængelse af frihedsberøvelse er problematisk, når dette skyldes forhold, som den pågældende ikke selv har indflydelse på, og at et indrejseforbud på 5 år synes vidtgående. Dansk Røde Kors henviste i den forbindelse til, at flygtninge, der er indrejst ulovligt, ikke må straffes herfor.

7. Europa-Parlamentet

Kommissionen har sendt direktivforslaget til Europa-Parlamentet samtidig med oversendelsen til Rådet med henblik på Europa-Parlamentets stillingtagen til forslaget i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen, jf. EF-traktatens artikel 251.

Europa-Parlamentets *LIBE-udvalg* har afgivet udtalelse om sagen den 20. september 2007.

Der forhandles løbende mellem Europa-Parlamentet og Rådet i bestræbelserne på at nå frem til en vedtagelse i 1. læsning.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i bemærkningerne til det oprindelige direktivforslag, at forslagets formål, der er at indføre fælles regler om tilbagesendelse, udsendelse, anvendelse af tvangsforanstaltninger, midlertidig frihedsberøvelse, og genindrejse, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Fælles regler, som skal sikre en passende og ensartet behandling af personer med ulovligt ophold i hele EU, uanset i hvilken medlemsstat de pågribes, kan ifølge Kommissionen kun vedtages på fællesskabsplan.

Kommissionen fremhæver endvidere, at det er specielt nødvendigt med fællesskabsregler for at håndtere sager, hvor en tredjelandstatsborger, for hvem en medlemsstat allerede har truffet afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse eller udstedt et indrejseforbud, pågribes i en anden medlemsstat eller forsøger at indrejse i en anden medlemsstat.

Medlemsstaterne har endelig i Haag-programmet opfordret Kommissionen til at fremlægge dette forslag, hvilket viser, at medlemsstaterne finder, at der er behov for fælles regler på området.

Kommissionens vurdering kan umiddelbart tiltrædes. Det skønnes, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet grundlæggende fælles regler om udsendelse alene kan vedtages på fællesskabsplan, og idet visse grundlæggende regler om udsendelse er et vigtigt led i forbindelse med vedtagelse af fælles regler i EU om asyl og indrejse og ophold.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af direktivet vil hverken få statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til direktivet på mellemstatsligt grundlag i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling skønnes umiddelbart, som sagen foreligger på nuværende tidspunkt, ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Et grundnotat om det oprindelige direktivforslag er den 21. marts 2006 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 26): Kommissionens forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk (KOM(2007) 466 endelig)*

Nyt notat

Resumé

Kommissionen fremlagde den 10. august 2007 forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk. Formålet med netværket er at opfylde informationsbehovet hos Fællesskabets institutioner, medlemsstaternes myndigheder og institutioner samt hos offentligheden om migration og asyl med henblik på at støtte den Europæiske Unions politikformulering og beslutningstagning på disse områder. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og har ikke lovgivningskonsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Regeringen støtter generelt, at der indsamles information på asyl- og indvandringsområdet med henblik på at sikre tilgængelig, sammenlignelig og troværdig viden på området, og hermed oprettelsen af et migrationsnetværk.

1. Baggrund

På Det Europæiske Råds møde i december 2001 i Laeken blev det besluttet at oprette Det Europæisk Migrationsnetværk (EMN) som et pilotprojekt. Formålet med projektet var at udvikle et system til udveksling af oplysninger om asyl og migration på EU plan.

På den baggrund fremsatte Kommissionen efterfølgende forslag om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk. Netværket blev oprettet som et pilotprojekt ("preparatory action"), som ikke kræver et retsgrundlag. Netværket afholdte sit første møde den 5. februar 2003.

På sit møde i Thessaloniki i juni 2003 udtrykte Det Europæiske Råd tilfredshed med oprettelsen af EMN og opfordrede til en undersøgelse af muligheden for at etablere EMN som en permanent struktur.

Haag-programmet, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i november 2004, understreger betydningen af "en intensiveret indsamling, tilvejebringelse, udveksling og effektiv anvendelse af ajourførte informationer og data om enhver relevant udvikling i migrationen".

Kommissionen vedtog den 28. november 2005 en grønbog om det europæiske migrationsnetværk som grundlag for en høring af udvalgte eksperter, herunder repræsentanter fra medlemslandene, om behovet for at etablere et permanent EMN. Høringen viste, at der var bred enighed om at formalisere EMN.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Kommissionen har på den baggrund fremsat et forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk den 10. august 2007. Forslaget er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 66.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 forventes Rådet at opnå politisk enighed.

2. Formål og indhold

Formålet med Kommissionens forslag er at muliggøre den faste etablering af EMN og i den forbindelse at formalisere netværkets opgaver.

Formålet med EMN er at opfylde informationsbehovet hos Fællesskabets institutioner, medlemsstaternes myndigheder og institutioner samt hos offentligheden om migration og asyl ved at tilvejebringe ajourførte, objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger om migration og asyl med henblik på at støtte Den Europæiske Unions politikformulering og beslutningstagning på disse områder.

Ifølge Kommissionen skal EMN-strukturen bidrage til at opfylde behovet for fælles analyser af migrationsfænomener og oplysninger på migrations- og asylområdet. Selvom der foreligger store mængder oplysninger om mange aspekter af den internationale migration, er det vanskelig at få adgang til disse oplysninger, da de er spredte og ikke centralt tilgængelige. Et enkelt referencepunkt eller centralt kontor, der kan sortere og bearbejde oplysningerne, vil derfor være nyttigt for EU-institutionerne, medlemsstaterne og de politiske beslutningstagere samt den brede offentlighed.

Endvidere vil EMN imødekomme behovet for troværdige, sammenlignelige og ajourførte oplysninger og analyser af den lovgivningsmæssige og politiske udvikling på asyl- og migrationsområdet. Selvom den nyligt vedtagne forordning om EF-statistikker over migration og international beskyttelse (*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere*) behandler dette spørgsmål, vil der fortsat være behov for sammenlignelige analyser af sådanne statistiske data.

EMN skal således alene indsamle oplysninger og foretage analyser og får ikke mandat til at fremkomme med anbefalinger eller guidelines.

Det foreslås at beholde meget af den allerede eksisterende struktur i EMN, selvom der indføres nogle vigtige ændringer for at forbedre driften heraf. Rådets beslutning vil definere de hovedelementer, der er nødvendige for EMN's arbejde, herunder dets formål, opgaver, struktur, informationsudvekslingssystem, finansiering og forbindelser til andre organisationer.

Aktiviteter

For at opfylde formålet skal EMN udføre en række aktiviteter, der er beskrevet i artikel 2, stk. 2. Aktiviteterne omhandler blandt andet indsamling og udveksling af eksisterende ajourførte data samt analyser heraf, udarbejdelse og offentliggørelse af rapporter, oprettelse og vedligeholdelse af et internetbaseret informationsudvekslingssystem og samarbejde med andre relevante europæiske og internationale organer.

Struktur

For at fremme iværksættelsen af pilotprojektet /den forberedende foranstaltning vedrørende EMN blev der oprettet et netværk af nationale kontaktpunkter. Kontaktpunkterne, der udpeges af medlemsstaterne, udgør kernen i EMN og står for dokumentation, analyser og forskning.

De nationale kontaktpunkter fastholdes og udgør sammen med Kommissionen netværket, jf. artikel 3.

Der oprettes et styrelsesråd, jf. artikel 4, hvor hver medlemsstat og Kommissionen er repræsenteret. Europa-Parlamentet kan deltage som observatør. Styrelsesrådets opgaver vil omfatte deltagelse i udarbejdelsen af EMN's årlige aktivitetsprogram, gennemgang af opnåede fremskridt og anbefalinger af eventuelle nødvendige tiltag, fremlæggelse af en statusrapport mindst en gang om året for alle EU-institutionerne, identifikation af de mest hensigtsmæssige strategiske samarbejdsformer med andre enheder med kompetence indenfor migration og asyl og rådgivning af de nationale kontaktpunkter, om hvordan de kan forbedre deres drift.

Hvert medlemsstat udpeger en enhed, der optræder som nationalt kontaktpunkt, jf. artikel 5. Enheden skal bestå af mindst tre eksperter. De nationale kontaktpunkter skal blandt andet udarbejde nationale rapporter, bidrage med nationale data til EMN's informationsudvekslingssystem, udvikle kapacitet til at udstede og hurtigt besvare ad hoc anmodninger til/fra andre nationale kontaktpunkter samt oprette et nationalt migrationsnetværk.

Kommissionens ansvarsområder, jf. artikel 6, omfatter blandt andet generel koordinering af EMN, vedtagelse af EMN's årlige aktivitetsprogram, besættelse af formandsposten i styrelsesrådet med bistand af to videnskabelige eksperter, sikring af at Fællesskabets politikker afspejles i EMN's arbejde, udpegelse og overvågning af en tjenesteudbyder, der skal bistå Kommissionen med den daglige administration af EMN, herunder informationsudvekslingssystemet og sikring af, at de nationale kontaktpunkter er i stand til at udøve de opgaver, de pålægges.

Artikel 7 omhandler EMN's møder, og artikel 8 omhandler oprettelsen af informationsudvekslingssystemet. Artikel 9 omhandler udarbejdelsen af rapporter og studier.

Artikel 10 omhandler samarbejde med andre enheder. EMN har på baggrund af denne bestemmelse mulighed for at indgå i samarbejder med enheder i medlemsstater eller i tredjelande, herunder andre EU-institutioner og internationale organisationer, der har kompetence inden for indvandring og asyl. Aftaler om et sådan samarbejde skal godkendes af styrelsesrådet.

Finansiering

De budgetmidler, der er nødvendige for EMN's drift, opføres i form af årlige bevillinger på Den Europæiske Unions almindelige budget. Disse midler vil medfinansiere (indtil 80%) af de nationale kontaktpunkters støtteberettigede omkostninger og dække omkostninger til tjenesteudbyderen samt andre udgifter, herunder evaluering, særlige aktiviteter og støtte til nyoprettede nationale kontaktpunkter.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender og er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Beslutningen får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter generelt, at der indsamles information på asyl- og indvandringsområdet med henblik på at sikre tilgængelig, sammenlignelig og troværdig viden på området, og hermed oprettelsen af et migrationsnetværk.

5. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget støttes generelt af de andre lande. En række lande lægger vægt på, at overlap i forhold til andre EU informationsindsamlingsmekanismer, herunder statistikindsamling, skal undgås.

6. Høring

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter og Rigspolitiets Udlændingeafdeling har været hørt over forslaget. Fristen for høringssvar var den 3. september 2007.

Dansk Røde Kors anfører i sit høringssvar af 4. september 2007 blandt andet, at et eventuelt kommende støttekontor for asylspørgsmål i EU alene bør stå for koordinering af træning og erfaringsudveksling.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at nærhedsprincippet er overholdt, da målet om at forbedre samarbejdet og frembringe oplysninger og analyser på europæisk niveau ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene, er det nødvendigt med handling på fællesskabsniveau.

Regeringen er enig heri.

9. Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af forslaget har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og beslutningen ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Forinden en eventuel beslutning om dansk deltagelse i EMN på bilateralt niveau, vil det blive vurderet, hvorvidt dansk deltagelse vil indebære statsfinansielle konsekvenser.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 27): Euromed-ministermøde om migration den 18.-19. november 2007

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Den 18.-19. november 2007 blev der afholdt et ministermøde om migration mellem Euro-med-landene, dvs. EU-landene og landene i Middelhavsområdet, i Albufeira, Portugal. På rådsmødet (retlige og indre anliggender) forventes formandskabet at orientere om resultatet af ministermødet. Nærhedsprincippet har ikke betydning for sagen. Punktet har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen støtter samarbejdet mellem Euromed-landene om migration.

1. Baggrund

Med henblik på at relancere Euromed-samarbejdet, dvs. samarbejdet mellem EU og landene i Middelhavsområdet (Algeriet, Det Palæstinensiske Selvstyre, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Marokko, Syrien, Tunesien og Tyrkiet) samt virkeliggøre målene i Barcelona-erklæringen fra 1995, mødtes stats- og regeringschefer fra de 35 lande den 27.-28. november 2005 til topmøde i Barcelona.

Formålet med Barcelona-processen er at styrke forbindelserne mellem EU og landene omkring Middelhavet. Processen består af et sæt af regionale rammer, som bringer parterne sammen på både politisk og teknisk plan for at fremme deres fælles interesser, nemlig at skabe et område med fred og stabilitet baseret på grundlæggende principper, skabe et område, hvor velstanden deles, og forbedre den gensidige forståelse mellem regionens folkeslag. Processen understøttes af et net af bilaterale relationer mellem hvert partnerland og EU, hvilket blandt andet kommer til udtryk i form af associeringsaftalerne.

En del af erklæringen og det arbejdsprogram, der blev vedtaget på mødet mellem stats- og regeringscheferne i Barcelona den 27.-28. november 2005, vedrører migration.

Af erklæringen fremgår det bl.a., at alle landene anerkender betydningen af migration og behovet for at samarbejde for at mindske migrationspresset. Ligeledes blev der identificeret et behov for tættere samarbejde om bekæmpelse af ulovlig indvandring, ligesom partnerne anerkendte at have forpligtelser i relation til tilbagetagelse, herunder at indgå aftaler om tilbagetagelse af egne statsborgere, der opholder sig ulovligt i andre lande.

I arbejdsprogrammet (sektion 11 og 12 vedrører migration) er der lagt op til øget samarbejde om bl.a. forbedrede muligheder for lovlig migration, integration af lovlige indvandrere, mere sikre systemer for overførelse af remitter, bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel, indgåelse af tilbagetagelesesaftaler, udvikling af praktisk samarbejde, udveksling af erfaringer vedrørende migrationshåndtering samt kapacitetsopbygning.

Den 18.-19. november 2007 blev der for første gang afholdt møde mellem EU og Middelhavspartnerlandene på ministerniveau (Euromed-ministermøde for ministre med ansvar for migration) om migration med henblik på at følge op på arbejdsprogrammet vedtaget i november 2005 og styrke samarbejdet mellem EU og landene omkring Middelhavet. Ministermødet havde særligt fokus på at styrke samarbejdet vedrørende lovlig indvandring, migration og udvikling samt ulovlig indvandring.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 forventes formandskabet at orientere om *ministermødets forløb og resultater*.

2. Formål og indhold

Formålet med dagsordenspunktet er at få en *orientering om forløbet og resultaterne af* Euromed-ministermødet om migration den 18.-19. november 2007.

Formålet med ministermødet var nærmere at drøfte, hvordan en del af arbejdsprogrammet, der vedrører migration, som blev vedtaget i november 2005 i Barcelona, kan gennemføres.

Ministermødet *mundede* ud i et sæt konklusioner, som er bygget op i to dele. Første del indeholder en række politiske erklæringer om samarbejdet på migrationsområdet mellem EU og landene omkring Middelhavet. I disse erklæringer fremhæves det bl.a., at forvaltningen af migrationsstrømme er et fælles ansvar, at der er behov for et øget operativt samarbejde mellem landene på dette område, og at mulighederne for lovlig indvandring skal undersøges nærmere. Desuden understreges det, at en styrket sammenhæng mellem migration og udvikling kan bidrage positivt til udvikling i tredjelande. Der anføres herudover blandt andet, at man skal fremme samarbejdet om tilbagetagelsesaftaler og styrke kapacitetsopbygning for så vidt angår grænsekontrol og migration.

Anden del af konklusionerne har en mere operationel karakter, idet den indeholder en række konkrete projekter om samarbejde mellem EU-landene og middelhavspartnerne, som vil kunne gennemføres på kort sigt. Disse projekter er struktureret omkring de tre prioriterede områder: lovlig indvandring, migration og udvikling samt ulovlig indvandring. I det foreliggende udkast til konklusioner foreslås det bl.a. at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, som skal se nærmere på beskæftigelsessituationen og det fremtidige behov for arbejdskraft i partnerlandene, at der skal arrangeres en workshop om udsendelse og frivillig tilbagevenden, og at der skal arrangeres et seminar om pengeoverførsler (remitter) og mikrokrediter.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der alene er tale om *orientering om* et ministermøde mellem EU og Middelhavspartnerlandene om gennemførelse af et arbejdsprogram om migration, har sagen ikke at have konsekvenser for dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter samarbejdet mellem Euromed-landene om migration.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige EU-medlemslande forventes ligeledes at *tage formandskabets orientering til efterretning*.

6. Høring

Sagen har *senest* været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den *15. november 2007*.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet har ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Euromed-ministermødet om migration har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik *forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007*.

Dagsordenspunkt 28): Opfølgning på EU's samlede migrationsstrategi

Nyt notat

Resumé:

Rådet forventes at vedtage rådskonklusioner om opfølgningen på EU's samlede migrationsstrategi, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i 2005, særligt vedrørende mobilitetspartnerskaber og cirkulær migration. Udkastet til rådskonklusioner indeholder en tilkendegivelse af, hvilke tredjelande som kunne omfattes af en eventuel aftale om pilotmobilitetspartnerskab. Kommissionen forventes at præsentere en meddelelse om opfølgningen på migrationsstrategien, der forventes fremlagt ultimo november 2007. Der er gennemført et omfattende arbejde i EU og medlemslandene for at følge op på den samlede migrationsstrategi fra 2005 både i forhold til grænsekontrol og dialogen med tredjelandene i øvrigt. Nærhedsprincippet har ikke betydning for sagen. Sagen skønnes hverken at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen støtter en effektiv gennemførelse af migrationsstrategien med fokus på såvel kortsigtede og langsigtede initiativer med henblik på at bekæmpe den ulovlige indvandring.

1. Baggrund

Migrationsområdet har høj prioritet i EU, ikke mindst som et resultat af den fortsatte ulovlige indvandring ved de sydlige og sydøstlige grænser. Der er sket en anerkendelse af, at der er behov for et tættere og mere effektivt samarbejde på migrationsområdet.

Det Europæiske Råd (DER) vedtog på sit møde den 15.-16. december 2005 en samlet migrationsstrategi (*Global Approach to Migration*) med fokus på Afrika og Middelhavsområdet, der indeholder en lang række prioriterede indsatser fra EU's side på migrationsområdet. Strategien fokuserer på tre hovedområder: Det operative samarbejde mellem medlemslandene, dialog og samarbejde med Afrika og samarbejde med nabolande.

Kommissionen fremlagde den 30. november 2006 en meddelelse med status på opfølgningen af den samlede migrationsstrategi. I meddelelsen lagde Kommissionen bl.a. op til, at der – udover de i migrationsstrategien prioriterede tiltag fra EU's side – skal ske en integrering af lovlig indvandring i såvel interne som eksterne EU-politikker.

DER vedtog på sit møde den 14.-15. december 2006, at der var behov for at undersøge muligheden for at indarbejde lovlig indvandring i EU's eksterne samarbejde, dvs. at anvende lovlig indvandring som et instrument til at styrke samarbejdet med tredjelande om forvaltningen af migrationsstrømme. Kommissionen blev i den forbindelse opfordret til at fremlægge et detaljeret forslag til, hvorledes de forskellige former for lovlig indvandring mellem EU og tredjelande bedst kan organiseres. DER vedtog på samme møde at udvide den samlede migrationsstrategi til også at omfatte regioner ved EU's østlige og sydøstlige grænser.

Kommissionen fremlagde den 16. maj 2007 en meddelelse om cirkulær migration og mobilitetspartnerskaber mellem EU og tredjelande samt en meddelelse om udvidelse af den samlede migrationsstrategi til også at omfatte regioner ved EU's østlige og sydøstlige grænser.

DER vedtog på sit møde den 21.-22. juni 2007, at der er behov for at se nærmere på tankerne om cirkulær migration, at EU hurtigt skal indlede forhandlinger om frivillige mobilitetspartnerskaber med et begrænset antal tredjelande, og at sådanne partnerskaber i første omgang alene skal opfattes som pilotprojekter. Siden DER har der været drøftelser på embedsmandsniveau om det nærmere indhold af begreberne 'cirkulær migration' og 'mobilitetspartnerskaber', herunder drøftelser om, hvilke lande det kan være interessant at indgå aftaler om pilotmobilitetspartnerskaber med. Kommissionen forventes ultimo november 2007 at præsentere en meddelelse om opfølgningen på den samlede migrationsstrategi.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 ventes der *at blive vedtaget rådskonklusioner* om opfølgningen på den samlede migrationsstrategi, herunder cirkulær migration og pilotmobilitetspartnerskaber, med henblik på at forberede afrapporteringen til DER ved dets møde den 14. december 2007.

2. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at foretage en opfølgning på den samlede migrationsstrategi, særligt med fokus på mobilitetspartnerskaber og cirkulær migration.

Forud for rådsmødet forventes Kommissionen at præsentere en meddelelse om opfølgningen på den samlede migrationsstrategi. Formålet med meddelelsen vil være at bidrage til de politiske drøftelser, bl.a. ved at komme med forslag til yderligere skridt mod en fælles migrationspolitik samt pege på nogle områder, hvor der fortsat er behov for at gøre en indsats for at gennemføre migrationsstrategien. Et bilag til meddelelsen forventes at være en statusrapport, der skaber et overblik over de konkrete initiativer, som EU og medlemslandene indtil videre har gennemført eller iværksat som opfølgning på migrationsstrategien.

Det nærmere indhold i Kommissionens meddelelse kendes ikke på nuværende tidspunkt.

Dog forventes det, at Kommissionen vil fastslå i meddelelsen, at der er fulgt op på de i migrationsstrategien anførte initiativer i overensstemmelse med den anførte tidsplan, herunder at samarbejdet og dialogen med en række tredjelande er blevet styrket ved bl.a. at have gennemført EU-missioner til Kap Verde, Mauretania, Senegal, Ghana og Etiopien, at få etableret samarbejdsplatforme i Kap Verde og Etiopien samt at få taget kontakt til et begrænset antal tredjelande med henblik på at indgå en aftale om pilotmobilitetspartnerskab med de pågældende lande. Det er på nuværende tidspunkt usikkert, i hvilket omfang meddelelsen vil indeholde forslag til nye initiativer, som går ud over det, der er indeholdt i den samlede migrationsstrategi, og som fremgår af konklusionerne fra DER i juni 2007.

For så vidt angår mobilitetspartnerskaber anføres det i udkastet til rådskonklusioner, at sådanne partnerskaber kan medvirke til at styrke samarbejdet med konkrete tredjelande, hvor EU gennem mobilitetspartnerskaberne tilbyder en række incitamenter til det konkrete tredje-

land for at fremme dets medvirken til styring af migrationsstrømme, herunder bekæmpelse af ulovlig indvandring og medvirken ved hjemsendelser. Et af incitamenterne kunne være en øget mulighed for lovlig migration til EU-landene. Det understreges, at det vil være op til den enkelte medlemsstat, hvorvidt man ønsker at deltage i og bidrage til mobilitetspartnerskabet. Der lægges i udkastet til rådskonklusioner op til, at Kommissionen sammen med interesserede medlemsstater kan påbegynde en dialog om mobilitetspartnerskaber med Kap Verde og Moldova.

Det fremgår af udkastet til rådskonklusioner, at cirkulær migration skal anvendes, hvor der er et aktuelt behov for yderligere arbejdskraft på arbejdsmarkedet, men under respekt for medlemsstaternes kompetence på området. Det anføres, at cirkulær migration skal forstås som en midlertidig, lovlig personbevægelighed mellem to eller flere lande, som er til gavn for alle involverede parter – og knyttet til arbejdsmarkedets behov i de pågældende lande. Cirkulær migration skal styres således, at det styrker udviklingsmålene i oprindelseslandene, ikke mindst for at imødegå hjerneflugt.

Cirkulær migration skal fremmes gennem bilaterale aftaler mellem interesserede EU-lande og tredjelande. I sådanne aftaler kan blandt andet indgå forberedende aktiviteter i hjemlandet i forhold til konkrete arbejdstilbud, træning og senere hjemvenden, udvekslingsprogrammer for studerende, fremme af remitter, reintegrationsindsats ved hjemvenden, investeringsfremmende aktiviteter i hjemlandet og effektiv hjemsendelse. Det anføres, at sådanne bilaterale programmer kan udgøre en del af eventuelle mobilitetspartnerskaber.

Kommissionen opfordres til at tage de nødvendige skridt i forhold til mulighederne for at igangsætte aktiviteter vedrørende cirkulær migration, sikre at fællesskabslovgivningen ikke arbejder imod, men derimod fremmer, cirkulær migration, og at Kommissionen rapporterer tilbage til Rådet.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om en debat om opfølgningen på den samlede migrationsstrategi samt vedtagelse af rådskonklusioner, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant.

I det omfang opfølgningen på EU's samlede migrationsstrategi udmøntes i konkrete retsakter med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, vil disse være omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Hvis retsakterne er en videreudvikling af Schengenreglerne, vil Danmark kunne deltage på mellemstatsligt grundlag.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter en effektiv gennemførelse af migrationsstrategien med fokus på såvel kortsigtede og langsigtede initiativer med henblik på at bekæmpe den ulovlige indvandring.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Det forventes, at de øvrige EU-medlemslande generelt vil være positive over for det arbejde, der pågår for at sikre en gennemførelse af DER-konklusionerne fra 15.-16. december 2005 og 14.-15. december 2006 samt den vedtagne samlede migrationsstrategi.

Der foreligger ikke offentligt kendte tilkendegivelser om de andres medlemslandes holdning til opfølgningen på den samlede migrationsstrategi.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings samarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

Amnesty International gav udtryk for, at det i forhold til cirkulær migration er vigtigt, at indvandrernes rettigheder i værtslandet også tilgodeses.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne om opfølgningen på den samlede migrationsstrategi, herunder cirkulær migration og mobilitetspartnerskaber mellem EU og tredjelande, har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser.

Hvis rådskonklusionerne fører til fremsættelse af forslag til konkrete retsakter, vil eventuelle statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark blive vurderet i forbindelse med forhandlingerne om retsakterne.

Eventuelle forslag til lovgivningsinitiativer om arbejdskraftindvandring forventes til en vis grad at ville blive omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender, hvorfor disse ikke forventes at have statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 29): Frontex' arbejdsprogram 2008

Nyt notat.

Resumé:

EU's grænseagentur, Frontex, er forpligtet til at fremsende agenturets godkendte arbejdsprogram til Europa-Parlamentet og Rådet hvert år. Arbejdsprogrammet for 2008 skal vedtages af Frontex i overensstemmelse med Fællesskabets årlige budgetprocedure og Fællesskabets lovgivningsprogram inden for de områder, der er relevante for forvaltning af de ydre grænser. Arbejdsprogrammet har isoleret set hverken statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Regeringen tager Frontex' orientering af Rådet om arbejdsprogrammet for 2008 til efterretning.

1. Baggrund

Det fremgår af artikel 20, stk. 2c, i Rådets forordning (EF) Nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser, at bestyrelsen i Frontex hvert år inden den 30. september, efter at have modtaget Kommissionens udtalelse, med et flertal på tre fjerdedele af sine stemmeberettigede medlemmer vedtager agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet for 2008 vil herefter blive inddraget i Fællesskabets årlige budgetprocedure og Fællesskabets lovgivningsprogram inden for de områder, der er relevante for forvaltning af de ydre grænser.

På Frontex' bestyrelsesmøde den 20. september 2007 fremlagde Frontex udkast til arbejdsprogram for 2008 for Frontex' bestyrelse. Kommissionen havde imidlertid ikke afgivet bemærkninger til arbejdsprogrammet på daværende tidspunkt, hvorfor vedtagelsen af arbejdsprogrammet blev udskudt. Det forventes, at arbejdsprogrammet vedtages på bestyrelsesmødet i Frontex den 22. november 2007.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007 eller et rådsmøde snarest derefter forventes det, at Rådet vil tage Frontex' arbejdsprogram for 2008 til efterretning.

2. Formål og indhold

Arbejdsprogrammet vedtages hvert år af Frontex' bestyrelse som arbejdsplan for agenturet.

Arbejdsprogrammet for 2008 har fokus på at videreudvikle og systematisere den operationelle kapacitet i 2008, særligt at forbedre og træne personel i Frontex og videreudvikle "Frontex Joint Support Teams" og "Rapid Border Intervention Teams". Det Europæiske Patruljerings Netværk vil blive udvidet i samarbejde med medlemsstaterne.

Af særlige prioriteter for 2008 kan herudover nævnes et fortsat aktivt og operationelt samarbejde med andre institutioner, herunder særligt EUROPOL og INTERPOL, men også UNHCR og IOM, øget samarbejde med tredjelande, særligt Middelhavslande, Vestafrika, Vestbalkan, regionen ved Sorte Havet, central Asien og Østen, samt udviklingen af Frontex Information System (FIS).

Herudover prioriteres blandt andet fokus på optimering af procedurer, herunder de finansielle procedurer, rekruttering af medarbejdere og styrkelse af ledelsen.

Frontex har i 2008 planlagt en række fælles operationelle indsatser og pilotprojekter både ved EU's lande- og lufthavnsgrænser samt maritime grænser.

For så vidt angår landegrænserne planlægges 8-10 fælles indsatser i geografiske områder baseret på risikoanalyser af ruter for ulovlig indvandring, en fælles indsats på landegrænser og i lufthavne med fokus på EM i fodbold i Østrig/Schweiz og 3-4 projekter om bedste praksis på nærmere udpegede områder.

For så vidt angår de maritime grænser planlægges 5-6 længevarende fælles indsatser i geografiske områder baseret på risikoanalyser, et pilotprojekt om yderligere udvikling af det Europæiske Patruljerings Netværk i samarbejde med medlemsstaterne og 2-3 projekter om bedste praksis på nærmere udpegede områder.

For så vidt angår grænserne i lufthavne planlægges 6-8 fælles operationer baseret på risikoanalyser og 2-3 projekter om bedste praksis på nærmere udpegede områder.

Der er herudover planlagt aktiviteter om blandt andet fælles tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt i EU, opdatering og videreudvikling af bedste praksis indenfor udsendelse af ulovlige tredjelandsstatsborgere, 4 ekspertmøder om kontaktpunkter i medlemsstaterne i forbindelse med udsendelsesspørgsmål, et projekt om videreudvikling af et informationsudvekslingssystem til brug ved udsendelse og 2-3 projekter på nærmere udpegede områder.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om vedtagelse af et arbejdsprogram for Frontex, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen tager Frontex' arbejdsprogram for 2008 til efterretning.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Andre landes holdning er ikke kendt på nuværende tidspunkt.

6. Høring

Sagen forventes drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om arbejdsprogrammet, men parlamentet orienteres herom.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om fremsendelse af et arbejdsprogram til Rådet, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Arbejdsprogrammet for Frontex 2008 vurderes ikke at have samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark. Frontex finansieres via EU's budget. Da arbejdsprogrammet indebærer behov for flere personaleressourcer, har Kommissionen foreslået, at budgettet for Frontex forhøjes med yderligere 37 mio. euro i 2008 til i alt 75 mio. euro. Parlamentet nedsatte forhøjelsen til 30 mio. euro i alt 68 mio. euro. Det endelige budget fastlægges som led i den generelle budgetprocedure vedrørende 2008 mellem Rådet og Parlamentet. Danmark bidrager med ca. 2 % af EU's udgifter til Frontex.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen overfor bestyrelsen i Frontex vil nævne, at den øgede bevilling til Frontex for 2008 også er begrundet i et ønske fra Kommissionens side om yderligere fokus på de sydlige søgrænser. Frontex har på budgettet afsat 21 mio. euro til de sydlige søgrænser.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 30): Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2007)927 endelig

Nyt notat.

Resumé:

Med henstillingen anmoder Kommissionen Rådet om mandat til at forhandle på EU's vegne med Brasilien om en visumfrihedsaftale, der sikrer ensartet visumfrihed for alle EU-landene i forhold til Brasilien og omvendt for Brasilien i forhold til alle EU-landene. Henstillingen om et forhandlingsmandat har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet ses overholdt. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandatet til Kommissionen.

1. Baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 med senere ændringer (Visumforordningen) fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (den såkaldte negativliste), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (den såkaldte positivliste). Brasilien er opført på positivlisten. Brasilianske statsborgere er derfor fritaget fra krav om visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

De nye EU-medlemsstater har skullet anvende Visumforordningen fra tiltrædelsen i overensstemmelse med tiltrædelsesakterne fra 2003 og 2005. De har indrettet deres visumpolitik i overensstemmelse hermed, således at alle nye medlemsstater har ophævet visumpligten for Brasiliens borgere. Brasilien har derimod ikke ophævet visumpligten i forhold til en række af de nye medlemslande.

Kommissionen har på den baggrund den 10. juli 2007 fremsat en henstilling til Rådet om, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger (forhandlingsmandat) om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold. Brasilien har givet udtryk for politisk vilje til indgåelse af en sådan aftale.

Kommissionens forslag til forhandlingsmandat er fremsat under henvisning til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, litra b, sammenholdt med artikel 300, stk. 1. Endvidere henvises til EF-traktatens artikel 307.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. – 7. december 2007 eller på et rådsmøde snarest derefter forventes henstillingen drøftet med henblik på vedtagelse.

2. Formål og indhold

Et af formålene med Visumforordningen er at skabe gensidighed i visumpolitikken med de tredjelande, der er fritaget fra krav om visum ved indrejse i EU/Schengen-området, således at alle EU/Schengen-landenes borgere på samme måde fritages fra krav om visum ved indrejse i det pågældende tredjeland.

Der er ikke i dag fuld gensidighed i visumpolitikken mellem EU og Brasilien på grund af visumpligt for visse nye EU-landes borgere ved indrejse i Brasilien.

Formålet med henstillingen er på den baggrund, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at forhandle med Brasilien om en visumfrihedsaftale mellem EU og Brasilien. Selvom de fleste EU-lande, herunder Danmark, allerede er fritaget via bilaterale aftaler fra kravet om visum ved indrejse i Brasilien, er det nødvendigt, at en kommende aftale omfatter alle medlemslandene, idet en Fællesskabsaftale indgået på baggrund af Fællesskabets eksterne kompetencer bør omfatte alle medlemslandene.

Endvidere har en fællesskabsaftale den fordel, at Brasilien ikke længere vil kunne genindføre visumpligt over for et enkelt EU-lands borgere, uden at dette vil medføre en suspension af aftalen med hele Fællesskabet. I dag kan Brasilien vælge at ophæve en bilateral aftale om visumfritagelse med et enkelt EU-land og genindføre visumpligt over for det pågældende lands borgere og derved skabe uligevægt i forhold til gensidigheden mellem Fællesskabet og Brasilien vedrørende visumfritagelse.

Ifølge forhandlingsdirektiverne vil en kommende fællesskabsaftale med Brasilien skulle omfatte visumfrit ophold for brasilianere af en varighed på højst tre måneder inden for en seks måneders periode på det samlede Schengen-område og omvendt visumfrit ophold for EU-borgere på op til tre måneder i Brasilien.

Endvidere vil aftalen skulle definere de kategorier af EU-borgere og brasilianske statsborgere, der vil være omfattet af visumfritagelsen, herunder navnlig indehavere af ordinære pas og indehavere af diplomatpas og tjenestepas.

Endelig vil aftalen skulle definere formålet med det ophold, for hvilket der gælder visumfritagelse, herunder turisme, forretning og familiebesøg. Visumfritagelsen vil ikke gælde for personer, der indrejser med henblik på beskæftigelse i en periode på højst tre måneder.

Der lægges endvidere op til med fællesskabsaftalen, at de enkelte medlemslande vil skulle opsigte eller ændre de gældende bilaterale aftaler med Brasilien om visumfrihed. Til dette formål vil der blive fastsat en overgangsperiode, så tilpasningerne af de gældende aftaler ikke vil skade medlemsstaternes eksterne relationer med Brasilien. Tilpasningerne eller opsigelserne af de gældende bilaterale aftaler er nødvendige, da de ellers giver brasilianere en ret til at opholde sig i op til tre måneder i hver enkelt medlemsstat, der har indgået en bilateral aftale med Brasilien, mens retten til ophold med fællesskabsaftalen begrænses til tre måneder i alt på det samlede Schengen-område for hver periode på seks måneder.

Når overgangsperioden er afsluttet, skal alle bestemmelserne i aftalen mellem Fællesskabet og Brasilien erstatte alle allerede eksisterende bilaterale aftaler.

I henstillingen opfordrer Kommissionen Rådet til at udnævne et særligt udvalg, der skal bistå Kommissionen ved forhandlingerne på Det Europæiske Fællesskabs vegne med Brasilien.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af et forhandlingsmandat til Kommissionen.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af forhandlingsmandatet.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 15. november 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om forhandlingsmandatet til Kommissionen.

8. Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne kan alene opnå en ensartet visumpolitik mellem EU og Brasilien via en fællesskabsaftale. Nærhedsprincippet ses derfor overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget til forhandlingsmandat har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 31): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger (KOM(2006) 269)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger har til formål at fastlægge bestemmelser om optagelse af biometriske kendetegn og undtagelser hertil i forbindelse med indgivelse af en visumansøgning samt etablering af blandt andet fælles ansøgningscentre for visumansøgere, hvor der ud over indgivelse af en visumansøgning ligeledes vil kunne optages biometriske kendetegn.

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne, og Danmark skal derfor, jf. Protokollen om Danmarks stilling, inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret. Ved en dansk tilslutning til forslaget vil visse dele af forslaget have lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Regeringen støtter forslag til fælles løsninger i forbindelse med gennemførelsen af VIS, herunder fælles anvendelse af det tekniske udstyr til optagelse af biometriske kendetegn.

1. Baggrund

Kommissionen har den 31. maj 2006 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b, nr. ii.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forslagets præambel, at der er tale om et forslag til udbygning af Schengen-reglerne.

Forslaget forventedes drøftet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007 med henblik på afklaring af visse problemstillinger, men blev i sidste øjeblik taget af dagsordenen for mødet.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. – 7. december 2007 forventes forslaget drøftet med henblik på afklaring af visse problemstillinger.

2. Formål og indhold

Forslaget skal ses på baggrund af Kommissionens forslag til forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold, hvorom der blev opnået enighed på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12. – 13. juni 2007, og som forventes formelt vedtaget i første kvartal af 2008.

Formålet med forslaget er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgers biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registreringen af ansigtsbillede og ti flade fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS).

Forslaget indeholder bestemmelser om, at en medlemsstat kan vælge at lade sig repræsentere af en anden medlemsstat alene med henblik på dennes modtagelse af en visumansøgning og optagelse af biometriske kendetegn (begrænset repræsentation), jf. forslagets artikel 1, (1), litra a. Sagen overgår herefter til det repræsenterede land, der selv træffer afgørelse i sagen. En sådan løsning mindsker behovet for anskaffelse af udstyr til biometrioptagelse hos den repræsenterede stat.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om indsamling af visumansøgers foto (scannet eller optaget af personalet) og ti fingeraftryk, jf. forslagets artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra a. Det understreges i den sammenhæng, at ansøger skal give personligt fremmøde ved indgi-

velsen af sin første ansøgning. De biometriske kendetegn kan dog i en efterfølgende periode på 48 måneder genanvendes og kopieres over til nye ansøgninger fra samme person.

Der fastsættes endvidere undtagelser til kravet om optagelse af fingeraftryk for børn under seks år og for personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, jf. forslagets artikel 1, (2), pkt. 1.2, litra b. Medlemsstaterne kan herudover egenhændigt beslutte at fastsætte undtagelser for indehavere af diplomatpas, tjenestepas og særlige pas.

Herudover foreslås bestemmelser om organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger og om samarbejdet med eksterne tjenesteydere (outsourcing). Medlemsstaterne skal således på enhver destination enten udstyre sit konsulat/ambassade med det nødvendige udstyr til indsamling og registrering af biometriske kendetegn eller lade sig repræsentere af en anden medlemsstat enten i form af en repræsentationsaftale med henblik på visumudstedelse eller alene med henblik på modtagelse af ansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn som ovenfor omtalt. Endvidere kan medlemsstaterne etablere et samarbejde om "samhusning", fælles ansøgningscentre eller anvendelse af eksterne partnere.

Samhusning indbefatter, at medarbejdere fra en eller flere medlemsstats repræsentationer behandler ansøgninger, der indgives til dem på en anden medlemsstats repræsentation, og deler udstyret til optagelse af biometriske kendetegn de pågældende medlemsstater imellem, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1A, litra a.

Fælles ansøgningscentre, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1A, litra b, samler medarbejdere fra to eller flere medlemsstats repræsentationer i en bygning med henblik på at modtage visumansøgninger, der indgives til dem, og optage fingeraftryk. Ansøger henvises til den kompetente medlemsstats repræsentant. Centrene etableres til formålet og er ikke nogen medlemsstats ambassade eller konsulat.

Anvendelse af eksterne partnere kan foregå i form af en callcenter-aftale, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra a, ifølge hvilken en visumansøger kan bestille tid via et privat firma med henblik på indgivelse af en visumansøgning på ambassaden/konsulatet samt få oplysninger om de generelle krav til indgivelse af en sådan ansøgning.

Der kan endvidere, hvis ingen af de andre nævnte samarbejdsformer findes anvendelige, indgås en aftale med et privat firma om, at dette giver generelle oplysninger om kravene til en visumansøgning, modtager ansøgninger og bilag og indsamler biometriske kendetegn fra visumansøger samt opkræver gebyr for behandling af visumansøgningen, jf. forslagets artikel 1, (3), pkt. 1.B.1, litra b. Firmaet sender herefter den samlede visumsag til ambassaden eller konsulatet med henblik på behandling af sagen der, og med henblik på indlæggelse af oplysningerne i VIS. Det understreges, at den eksterne samarbejdspartner af databeskyttelsesmæssige grunde ikke må gives adgang til at indlægge oplysninger i VIS.

Endvidere indeholder forslaget nærmere bestemmelser om de krav, der bør stilles til den eksterne samarbejdspartner, herunder i forhold til sikkerhedsforanstaltninger, solvens og pålidelighed. Herudover skal selve kontrakten, der indgås, indeholde bestemmelser om blandt

andet omfanget af firmaets ansvar og pligt til at handle efter anvisning fra medlemsstaten/rne, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.B.2.

Det bemærkes, at der i forslaget lægges op til, at medlemsstaternes samarbejde med rejsebureauer og rejsearrangører alene kan foregå i forhold til gentagne ansøgninger, det vil sige for ansøgere, hvis biometriske kendetegn er indlagt i VIS inden for de foregående 48 måneder. Rejsebureauer og rejsearrangører kan således ikke optage biometriske kendetegn på vegne af ambassaden/konsulatet, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.D, litra b.

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om, at medlemsstaterne kan beslutte at bibeholde muligheden for, at ansøger kan indgive sin ansøgning direkte på konsulatet eller i ambassaden. Medlemsstaten skal endvidere sikre kontinuitet i modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i tilfælde af, at samarbejdet med andre medlemsstater eller med eksterne samarbejdspartnere pludselig ophører, jf. forslaget artikel 1, (3), pkt. 1.C.

3. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Vedtagelsen af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til forslaget på mellemstatsligt grundlag i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling vil få lovgivningsmæssige konsekvenser, idet der, som forslaget foreligger, vil skulle ske ændringer i udlændingeloven.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter forslag til fælles løsninger i forbindelse med gennemførelsen af VIS, herunder fælles anvendelse af det tekniske udstyr til optagelse af biometriske kendetegn.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne forventes at støtte etablering af fælles regler for optagelse af biometriske kendetegn og for fastsættelse af visse undtagelser.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 18. oktober 2007.

Dans Røde Kors finder det bekymrende, at medlemsstaterne generelt støtter så lav en alder for børn i relation til optagelse af fingeraftryk som muligt, og at det er afgørende, at fingeraftryk af børn alene anvendes til identifikation.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har modtaget forslaget samtidig med Rådet med henblik på Europa-Parlamentets deltagelse i vedtagelsen af forslaget i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 251 om fælles beslutningstagen mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Der foreligger nu en rapport fra Europa-Parlamentet, hvoraf blandt andet fremgår, at Europa-Parlamentet foreslår aldersgrænsen for optagelse af børns fingeraftryk fastsat til 14 år og en øvre grænse for ældre personer på 79 år. Der foreslås endvidere en genbrugsperiode for fingeraftryk på 59 måneder. Endelig foreslår Europa-Parlamentet at gebyret i forbindelse med outsourcing-aftaler fastholdes på 60 euro.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen har i forslaget anført, at der af hensyn til en effektiv anvendelse af VIS er behov for en fælles retlig ramme, for at der kan indføres harmoniserede regler om obligatorisk registrering af biometriske kendetegn.

Konsulaternes behandling af visumansøgninger med henblik på indførelse af biometriske kendetegn bør organiseres inden for de rammer, fællesskabsretten giver, for at sikre at der anvendes en harmoniseret strategi. Hvis medlemsstaterne eksempelvis hver for sig valgte at fritage forskellige kategorier af personer fra kravet om registrering af fingeraftryk, ville det medføre risiko for visumshopping.

Målet om at opnå en harmoniseret strategi ville således ikke kunne nås af medlemsstaterne hver for sig, og forslaget ses derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens betragtninger.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En eventuel dansk deltagelse i en kommende etablering af fælles visumansøgningscentre vil muligvis medføre positive statsfinansielle konsekvenser af et vist omfang, der dog ikke kan fastlægges på nuværende tidspunkt.

En gennemførelse af forslaget vil - afhængigt af den konkrete udmøntning mv. - kunne medføre en vis reduktion af de merudgifter, indførelsen af visuminformationssystemet (VIS) vil medføre til såvel anlæg som drift. Det mulige besparelspotentiale fordrer, at Danmark er repræsenteret på stedet ved en ambassade eller et generalkonsulat.

Forslaget har hverken samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelses-mæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) henholdsvis den 27.-28. april 2006, den 1.-2. juni 2006, den 24. juli 2006 og den 8. – 9. november 2007 blev Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om forslaget.

Dagsordenspunkt 32): Kommissionens forslag til direktiv om status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Der er tale om et forslag fra Kommissionen, der vedrører betingelserne for meddelelse af status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning. Nærhedsprincippet ventes overholdt. Eventuel vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Danmark forventes som følge af forbeholdet ikke at kunne deltage i vedtagelsen af det kommende forslag. Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 6. juni 2007 et forslag til direktiv om status som fastboende udlænding til personer med international beskyttelse.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 63, stk. 3, litra a), og stk. 4.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december ventes formandskabet at komme med en orientering om status på forhandlingerne af forslaget.

2. Formål og indhold

Det fremgår af Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union fra den 10. juni 2005, at der som led i anden fase af udformningen af et fælles europæisk asylsystem indføres ensartet status for personer, som bevilges asyl eller subsidiær beskyttelse, og at der i den forbindelse skal fremsættes forslag om status som fastboende udlænding for personer, der har international beskyttelse.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Forslaget indeholder en regulering af status som fastboende udlændinge for personer med international beskyttelse, der er i overensstemmelse med indholdet af direktivet om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding.

Direktivet om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (2003/109/EF), der blev vedtaget den 25. november 2003, indeholder bestemmelser om betingelserne for, at en tredjelandsstatsborger med lovligt ophold i en medlemsstat kan opnå status som fastboende udlænding, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, betingelser for fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning.

Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 3, stk. 2, litra c og d, at direktivet ikke finder anvendelse på blandt andre tredjelandsstatsborgere, der har opholdstilladelse i en medlemsstat i medfør af subsidiære former for beskyttelse i henhold til medlemsstaternes internationale forpligtelser, eller på flygtninge eller personer, der har ansøgt om at blive anerkendt som flygtninge. Kommissionen har derfor til hensigt med sit nye forslag at sikre, at der etableres tilsvarende regler for denne persongruppe.

Efter direktivet skal en tredjelandsstatsborger for at få meddelt status som fastboende udlænding have opholdt sig lovligt i fem år i den pågældende medlemsstat.

Herudover skal medlemsstaterne kræve bevis for, at tredjelandsstatsborgeren er i stand til at forsørge sig selv og de familiemedlemmer, som den pågældende har forsørgerpligt over for, ligesom tredjelandsstatsborgeren skal bevise, at han råder over en sygeforsikring, før den pågældende kan meddeles status som fastboende udlænding.

Efter direktivet skal en tredjelandsstatsborger have samme rettigheder som medlemsstatens egne statsborgere med hensyn til blandt andet adgang til arbejdsmarkedet, undervisning og erhvervsuddannelse samt adgangen til social sikring og social bistand.

Endvidere indeholder direktivet bestemmelser om retten for en tredjelandsstatsborger med status som fastboende udlænding til at tage ophold i en anden medlemsstat, herunder som arbejdstager eller studerende, hvis den pågældende kan forsørge sig selv. I direktivet fastsættes endvidere hvilke rettigheder en tredjelandsstatsborger, der udøver sin ret til at opholde sig i en anden medlemsstat, skal have i denne medlemsstat.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af forslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Det forventes, at medlemsstaterne vil tage *formandskabets orientering om forhandlingerne til efterretning*.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 24. maj 2007.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet vil skulle høres over forslaget.

8. Nærhedsprincippet

Personer under international beskyttelse falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF, hvilket betyder, at medlemsstaterne på nationalt plan beslutter, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser personer under international beskyttelse kan få en mere permanent status, og hvilket omfang en sådan status skal have. På nuværende tidspunkt kan de opnå denne status i nogle medlemsstater, men ikke i alle. Rådet og Kommissionen er imidlertid enige om, at personer under international beskyttelse bør have ret til status som fastboende udlænding, jf. direktiv 2003/109/EF, i alle medlemsstater på sammenlignelige vilkår. Det kræver, at der vedtages fælles regler på fællesskabsplan.

Kommissionen har anført, at en ændring af direktiv 2003/109/EF derfor er den bedste måde at sikre samme behandling af alle tredjelandsstatsborgere, der har haft lovligt ophold i en medlemsstat i et vist tidsrum.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget *har* hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har *tidligere* været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.